

Full diocesà

2 d'abril del 2017

p4 – Jornada de l'Esperit Sant dels Alpha parroquials

p5 – L'església que surt: sentir que algú es preocupa per tu

Dies de Passió

S'acosten els dies de la Passió del Senyor i l'oració col·lecta d'aquest V Diumenge de Quaresma, antigament anomenat Diumenge de Passió, ens recorda que va ser l'amor el que va moure el Fill a lliurar-se a la mort per la salvació del món.

Actualment, les fèries d'aquesta setmana, sense deixar de ser quaresmals, tenen alguns matisos propis que preparen ja la Setmana Santa. Per exemple, en algunes hores canòniques es poden usar els himnes de Setmana Santa. Això recorda l'antic temps litúrgic de Passió, en què l'Església considerava els dolors del Redemptor les dues setmanes anteriors a Pasqua.

El costum de cobrir les creus des d'avui fins al Divendres

Sant es pot conservar, com veiem en la fotografia. Aquesta tradició ha rebut diverses interpretacions. Una és penitencial: els penitents públics eren expulsats de l'església durant la Quaresma i, més endavant, quan es va suprimir la penitència pública, es va tapar l'altar amb l'anomenada «cortina de Quaresma» per a fer entendre als fidels que sense penitència no poden arribar a la visió de Déu. També ens recorda que Jesús es va amagar per protegir-se de les pedres (Jn 8,59), que durant la Passió Crist va ocultar la seva divinitat o com a senyal de dol i de buidor.

Escriu dom Guéranger: «La creu desapareix sota un vel. Ara s'aparta de nosaltres per fer més viva la nostra esperança i més sincera la nostra contrició.»

«Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran»

Diumenge V de Quaresma / Cicle A

Lectura de la profecia d'Ezequiel

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo sóc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

(37,12-14)

Salm responsorial

Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.

(Salm 129)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

(8,8-11)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, [caigué malalt un home que es deia Llätzer. Era de Bet-Hània, el poble de Maria i de la seva germana Marta. Maria era la qui, més endavant, unguí el Senyor amb perfum i li eixugà els peus amb els cabells. Llätzer, el malalt, era el seu germà.] Les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» [Els li digueren: «Rabí, fa poc que els jueus us volien apedregar, i ara hi torneu?»] Jesús contestà: «La claror del

dia dura dotze hores. Els qui caminen de dia no ensopeguen, perquè veuen la claror d'aquest món, però els qui caminen de nit sí que ensopeguen, perquè els manca la claror.» Després afegí: «Llätzer, el nostre amic, s'ha adormit; vaig a despertar-lo.» Els deixebles li digueren: «Senyor, si s'ha adormit, es posarà bo.» Jesús es referia a la seva mort, però els deixebles es pensaven que parlava del son ordinari. Llavors Jesús els digué clarament: «Llätzer és mort. M'alegro de no haver estat allà; serà en profit vostre, perquè cregueu. Però ara anem-hi.» Tomàs, el Bessó, digué als seus companys: «Anem-hi també nosaltres, morirem amb ell.»] Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» (11,1-45)

«Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món»

Esperar contra tota esperança

Jean Hakolimana, prev.

L'observació que a Jesús li fa Marta, la germana del difunt Llätzer, és una representació de l'esperança humana amenaçada pel fracàs i pel desengany. Diu a Jesús: *Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort*. Abans que ella, la seva germana Maria ja havia fet una observació en el mateix sentit: *Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort*. En ambdós casos, la resposta de Jesús es manté ferma: *Si creus, veuràs la glòria de Déu*. Les dues germanes, responent a la invitació de Jesús, es llancen en el combat de creure l'impossible. La seva obediència es veu recompensada quan, contra tot pronòstic, el seu germà Llätzer respon a la crida de Jesús.

Maria i Marta ens representen a tots els creients. Esperem, però la realitat de la vida diària posa a prova la nostra esperança, quan es perfila a l'horitzó la possibilitat d'un desengany o del fracàs. És que l'esperança és una aposta molt arriscada, tan arriscada que humanament pot semblar un sense-sentit. En això justament rau la seva força. Perquè s'alimenta en una font que sobrepassa l'home, en Déu. L'esperança ens enforteix de tal manera que fins i tot des de l'abisme, allà on la possibilitat de ser escoltats és nul·la, ens atrevim a cridar al Senyor (Salm). Creure ens capacita per a veure allò que cap ull no ha vist: la glòria de Déu. Recolzant-nos en la seva fidelitat, podem esperar fins i tot des del sepulcre, tal com ens hi convida la primera lectura. És a dir, no solament quan el fracàs planeja com una possibilitat, sinó quan sembla ja una realitat irreversible.

La imatge

A un costat, l'amic Llätzer, que havia mort. Despertat suara del sepulcre, encara va faixat amb la mortalla; els fossers aparten la llosa. Retroba les germanes, Marta i Maria, que havien demanat la vida per a ell.

A l'altre, Jesús, que, després de pregar al Pare, és qui l'ha tornat a la vida. Aquesta és la seva missió: donar vida. A la creu donarà la seva vida per tots.

La resurrecció de Llätzer (1306). Giotto di Bondone

Lit. hores: Setmana I

3 dilluns

—Sant Ricard, bisbe (1197-1252)
—Santa Teòdosia, màrtir
Daniel 13,1-9.15-17.19-30.33-62 /
Salm 22 / Joan 8,1-11

4 dimarts

—Sant Plató, abat (*814)
Nombres 21,4-9 / Salm 101 /
Joan 8,21-30

5 dimecres

—Sant Vicenç Ferrer, prevere
(1350-1429)
Daniel 3,14-20.91-92.95 / Salm
Daniel 3,52.53.54.55.56. /
Joan 8,31-42

6 dijous

—Sant Guillem, abat (*1202)
Gènesi 17,3-9 / Salm 104 /
Joan 8,51-59

7 Divendres

—Sant Joan Baptista de la Salle,
prevere (1651-1719)
Jeremies 20,10-13 / Salm 17 /
Joan 10,31-42

8 dissabte

—Sant Amanci, bisbe (*446)
Ezequiel 37,21-28 / Salm Jeremies
31,10.11-12ab.13. / Joan 11,45-56

9 diumenge de Rams / Cicle A

—Santa Casilda, verge
Isaïes 50,4-7 / Salm 21 / Filipencs
2,6-11 / Mateu 26,14-27,66

Jornada de l'Esperit Sant dels Alpha parroquials

Comissió Alpha/DEAS

El dissabte dia 18 de març va tenir lloc al Seminari de Solsona la jornada de l'Esperit Sant dels cursos Alpha que es duen a terme en les nostres parròquies. Recordem que Alpha és un curs de primer anunci que consta de deu setmanes, en les quals, cada di-jous, hi ha un sopar, una xerrada i una posada en comú en petits grups.

Enguany les parròquies que estan duent a terme aquest curs són Solsona, Tàrrrega, Cervera, Súria, Gironella, Berga i Sant Llorenç de Morunys.

Moltes varen ser les persones provinents de les esmentades parròquies, que aquest any aposten per aquest mètode d'evangelització, que participaren en aquesta convivència diocesana.

A través de les diferents xerrades que hi va haver al llarg del dia, el bisbe Xavier, amb la simpatia i mestria que el caracteritza, va anar explicant què és l'Esperit Sant, què fa i com es pot rebre, preparant així els cors de tots els assistents per a rebre'l en la vetlla.

La jornada va finalitzar amb l'esmentada vetlla, conduïda musicalment pel grup Worship del nostre bisbat. L'Esperit Sant, altra vegada, va omplir la capella del Seminari i l'amor de Déu va captivar molts dels qui es varen acostar a rebre'l de la mà d'algun dels sacerdots, que imposaven les mans tot suplicant l'Esperit Sant per a les persones que s'hi acostaven.

Ens sentim molt agraïts i beneïts per aquest dia. Vine, vine, Esperit Sant!

Necrològica

Mn. Joan Carreres i Puig

El dia 17 de març va morir Mn. Joan Carreres i Puig, rector de Sant Pau de Narbona d'Anglesola. Mn. Joan Carreres havia nascut a Ivorra el 5 de febrer de 1945. Va iniciar els seus estudis d'Humanitats i Filosofia al Seminari de Solsona l'any 1958. Els estudis eclesiàstics els va cursar al Seminari de Barcelona. Va ser ordenat prevere a Cervera el 13 d'abril de 1980. Durant els anys del seu ministeri va servir les parròquies de Cervera, Sant Guim de la Plana, Granyena, Gramuntell, Sant Guim de Freixenet, Freixenet, Montpalau, Sant Domí, Sant Guim Vell, la Tallada, Tàrrrega i Anglesola. Dins els seus càrrecs destaquem: membre del Consell Presbiteral, arxiprest de la Segarra i capellà del santuari de la Mare de Déu de Fàtima de Tàrrrega. Des de la diòcesi agraim a mossèn Joan tots aquests anys dedicats al ministeri presbiteral demanant al Pare del cel que el tingui a la seva glòria.

L'esglésiaquesurt: sentir-se estimat, sentir que algú es preocupa per tu

Recordem que fa uns quants mesos vam començar aquesta nova aventura amb il·lusió, esperança, joia i fins i tot, alguns, amb por, neguit, nerviosisme... Era tot allò que ens provocava aquest començar a escoltar i acompanyar persones que tenien un problema, una situació difícil i que estaven disposats a compartir-la amb nosaltres per veure si trobaven una sortida o un bon consell.

Ara, havent passat un cert temps des de l'inici, la formació dels voluntaris i la posada en marxa del projecte, veiem que l'esglésiaquesurt té resposta i solució a moltes d'aquestes situacions que angoixen el nostre germà, el nostre veí. Situacions que els fan patir, que els fan petits, que els fan invisibles davant la societat, i ara podem dir que la nostra paraula, la nostra escolta els reconforta, els fa bé, els dóna aquella empenta i aquella confiança que tant esperaven...

Molts de vosaltres no ho creureu, altres si perquè heu estat acompanyats; però sentir-se estimat, sentir que algú es preocupa per tu, saber que algú confia en tu, en les teves capacitats i potencialitats i, sobretot, sentir que no ets jutjat, és una de les millor medicines per a començar a sortir del pou, per a veure la llum, per a començar a creure que una altra situació és possible.

L'ESGLÉSIA QUE SURT

Mai no tindràs prou diners per ser feliç.
Comença a ser-ho!

Confiar i estimar l'altre com a un germà és una de les petites receptes de l'esglésiaquesurt.

Per a més informació: www.lesglesiaquesurt.cat o bé tel. 973 48 01 23.

Més bibliografia sobre Queralt, arran del centenari

Fundamento o breve història sobre la coronación canónica de la imágenes de la santísima Virgen y razones que abonan la de Queralt

Autor: Cristóbal Jurado Carrillo. Edició a cura de Ramon Felipó. Llibres de l'Índex. Publicada en 1916, any de la coronació, mai no havia estat citada ni comentada per ningú; és ara que el benemèrit Felipó, rata d'arxiu, n'ha fet la descoberta talment el pastoric de Vilaformiu que féu la troballa de la imatge. És en castellà, és clar. I no cap cosa: 60 pàgines.

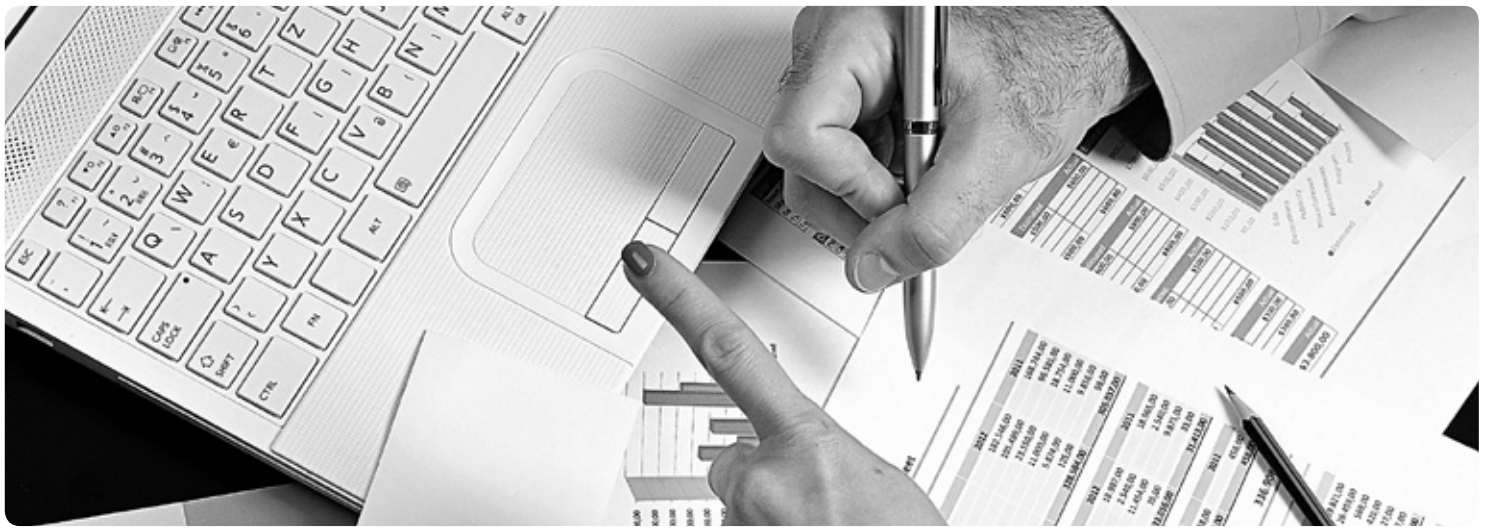
L'oreneta de Queralt

Text: Roger Cortina i Farràs /Carles Perarnau i Vidal. Disseny i il·lustracions: Pere Cuadrench i Tripiàna. Impressió: Gràfiques Muval /Solsona. Llibre magnífic de fons i de forma. Ve a ser la troballa llegendària de la Mare de Déu explicada als

infants talment un conte de la vora del foc. Didàctic i al·lucinant, únic fins ara. Ai, l'oreneta, com vola!

Certamen literari

Obres premiades i seleccionades. Edicions de L'Albí / Berga. Amb motiu del centenari de la coronació (1916-2016) va tenir lloc un certamen literari semblant als jocs florals tradicionals que s'havien celebrat arran d'altres aniversaris queraltins (1966 i 1991). Aquesta obra, bellament editada, amb prefaci de Climent Forner, president del jurat qualificador, reporta una selecció de treballs d'entre els 35 presentats a concurs: 3 en vers i 5 en prosa. Els dos premis principals: poesia, «Des del cim de l'esperança», de Montserrat Altarriba i Vilarasau; prosa, «Quan plou», de Montserrat Cosp i Boixader. Dues dones. Enhorabona! Un llibre que farà història al costat dels altres dos similars.

Augmenten les declaracions de la renda a favor de l'Església

La Conferència Episcopal Espanyola (CEE) ha presentat les dades de l'assignació tributària registrades a favor de l'Església catòlica en la declaració de la renda del 2016. Aquesta declaració correspon als ingressos percebuts pels contribuents en el 2015. Les dades més rellevants són les següents:

En la declaració del 2016 creixen tant el nombre de declarants que marquen la X com el percentatge de declaracions a favor de l'Església catòlica.

El nombre de declaracions en les quals es marca la X a favor de l'Església augmenta un any més: 55.841 declaracions més en el 2016.

Són ja 7.347.612 declaracions amb assignació a l'Església. Tenint en compte les declaracions conjuntes, podem estimar que 9 milions de contribuents marquen la casella.

El percentatge de declaracions a favor de l'Església s'incrementa fins a arribar al 34,93%.

Des del començament del sistema d'assignació tributària (2006) ha augmentat el nombre de declaracions amb assignació a l'Església catòlica en més de 864.000.

El 60% dels assignants de l'Església catòlica van marcar també simultàniament la X de finalitats socials.

Ricardo Blázquez, reelegit president de la CEE

El cardenal Ricardo Blázquez ha estat reelegit president de la Conferència Episcopal Espanyola i el cardenal Antonio Cañizares ha estat triat com a nou vice-president, en l'assemblea que va tenir lloc els dies 13 i 17 de març.

En el Comitè Executiu per al trienni 2017-2020 hi ha Mons. Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona; Mons. Joan Enric Vives, arquebisbe d'Urgell, és president de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats; i Mons. Enric Benavent, bisbe de Tortosa, és president de la Comissió de la Doctrina de la Fe.

Entre els temes tractats per l'episcopat hi hagué la situació de l'ensenyament de religió, la renovació dels estudis als seminaris, la preparació del pròxim sínode sobre els joves, el canvi de data de la jornada de Germanor, les intencions per a l'Apostolat de l'Oració 2018 i la dissolució de l'associació de sacerdots de l'OCSHA.

L'article

La família, escola d'amor

Josep Maria Rovira Marsal

En un món necessitat de convivència pacífica, la família es converteix en principal protagonista per a la construcció de la pau. És la pau i l'amor de les famílies el que portarà la pau al món. L'home no pot viure sense estimar, i enlloc com en la vida familiar no pot aprendre a estimar i a donar-se generosament, perquè res no mou tant a estimar com sentir-se estimat.

La família és una comunitat de persones on regna l'estimació gratuïta, desinteressada i generosa. L'estimació mútua entre els esposos es perllonga en l'estimació als fills. En la família les persones s'estimen pel que són, no pel que valen, serveixen o són útils. La família ens l'estimem, no perquè sigui la millor, sinó perquè és la nostra. En el si de la família els seus components s'estimen a pesar dels seus defectes, s'estimen amb els seus defectes. És un afecte resistent a la decepció, que no depèn del que es rep a canvi, i, per tant, és el més pur de tots els afectes.

En la família les persones s'estimen pel que són, no pel que valen, serveixen o són útils

Això converteix la família en una escola permanent d'amor. Si es comporta com la comunitat d'amor que és, i hi tenen lloc la comprensió, la tolerància, el tracte afectuós i la solidaritat recíproca, tots els seus membres aprenen a conviure en pau i són capaços de transmetre aquesta convivència pacífica i harmònica a la societat. Així el món semblarà bo i la primera reacció serà, també, estimar-lo. És la manera d'orientar l'esperit cap a la generositat i no cap al ressentiment. Aquesta sensació només la tindrà qui s'hagi sentit envoltat d'afecte i estimació des dels primers anys. En el si de la família és on es creen les arrels afectives.

Totes les relacions familiars han d'estar impregnades per l'amor. Cal crear un clima afectiu en la vida familiar i disposar de temps per a compartir vivències, tenint en compte que tant o més que la quantitat de temps que hi podem dedicar s'ha de valorar la qualitat que s'estableix. Quan un fill se sent estimat de veritat pels seus pares confia plenament en ells, perquè comprèn que volen el millor per a ell.

Res del que passa a algun dels membres de la família no ha de ser aliè als altres: el suspens o l'aprobat d'una assignatura, la feina, els aniversaris, els problemes... Compartir la vida és signe d'amor, i fer-ho en el si de la família permetrà que cadascú es trobi submergit en un ambient en què no solament l'estimen a ell, sinó que tots s'estimen entre si.

El llibre

Atrapados en la Revolución Rusa

Helen Rappaport

**Editorial Palabra. 480 pp.
24,50 euros.**

«Atrapats en la Revolució Russa» (1917), de la qual enguany es commemora el centenari, és el magistral relat de Helen Rappaport sobre el seu esclat a través de testimoniatges directes deixats per ciutadans estrangers que van viure el drama en primera persona.

L'autora del best-seller «Les germanes Romanov» es basa en un valuós material, en gran part inèdit, per a portar-nos fins a l'acció: poder veure, sentir i viure la Revolució com els va succeir a un grup de persones que, de sobte, es van sentir atrapades en un Petrograd (antiga Sant Petersburg) convuls.

La base del llibre són els dietaris i notes personals de molts periodistes, diplomàtics, banquers, infermeres que van viure in situ els esdeveniments que van canviar la història de Rússia.

La Paraula de Déu i la conversió

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El full diocesà, aquestes darreres setmanes, ens ha ofert el missatge del Sant Pare Francesc per a aquesta Quaresma: "La Paraula és un do. L'altre és un do". El Papa amb motiu de la paràbola del pobre Llätzer ens ha invitat a adonar-nos que l'arrel dels mals del nostre món "prové de no escoltar la Paraula de Déu" perquè aquesta "es una força viva, capaç de suscitar la conversió del cor dels homes i d'orientar-los novament a Déu".

El Papa descriu l'amor als diners i el seu ús vanitós i superb com una ceguesa que impedeix veure la misèria que pateixen les persones que tenim al nostre costat. Afegeix que viure en l'opulència, ignorant el pobres, és camí directe a la perdició. Però, sobretot, el diàleg entre el ric i Abraham mostra que la Paraula de Déu és l'única eina eficaç per a la conversió.

És ben veritat, no hi ha instrument més eficaç per a canviar-nos. Les lleis que cerquen redistribuir la riquesa susciten la multiplicació d'estratègies per a esquivar-les. Les iniciatives de solidaritat mouen a donar quelcom del que ens sobra. Però, quan llegim atentament la Paraula de Déu, aleshores irromp en la nostra vida una força de conversió poderosa.

La Paraula de Déu té la capacitat de retratar en un instant la nostra situació vital i posar-la davant de la proposta de vida de Jesús. És, a més, tan directa i punyent que qui la llegeix no en pot eludir la interpel·lació. Desemmascara la falsedat i la buidor del pecat en el que fàcilment vivim tristament acomodats. I, sobretot, té una força atractiva que ens empeny a canviar, a convertir-nos. Per dir-ho breument i reductivament: quan veiem o escoltem una situació de

misèria, els nostres sentiments de compassió ens mouen a fer un gest puntual de caritat; quan el Senyor, en canvi, ens toca el cor a través de la seva Paraula canviem de vida i ens posem a viure per als altres.

Ens queden quinze dies per arribar a la Pasqua. A la tercera pàgina del full, com cada setmana, trobem les citacions dels textos de la missa de cada dia. Llegim atentament l'evangeli cada dia: veureu com tindrem molts motius per anar-nos a confessar, veureu com ens llençarem a viure d'una altra manera i veureu com aquesta Pasqua porta una gràcia especial.

Com cada vegada que cito un document, el trobareu fàcilment a la nostra pàgina web.

